

[Tips oss](#)

Svingende klassisk låvedans på Bru

KONSERT: Avslutningskonserten på Stavanger Kunst og Musikkfestival var henlagt til idylliske omgivelser på Kulturbruket 44/4 på naturskjønne Bru og ble både en intim og stemningsfull «Schubertiade» og en feiende flott finale på en drøyt ukelang festival.

Lytt til saken • 5 minutter

1X

i

Cellist Laura Armstrong bærer navnet sitt med stolthet - hun fikk armen nesten revet av i ei trafikkulykke og måtte lære seg ny teknikk for å spille igjen.

Av **Eirik Lodén**

Publisert: For mindre enn 2 timer siden

Kulturbruk 44/4 Bru, søndag kveld: Franz Schubert: Fantasi i f-moll for firhendig klaver. Lieder i utvalg: «Die Forelle», «Wie Ulfru fischt», «Des Fräuleins

Weinhold, fiolin. Violaine Despeyroux, bratsj. Laura Armstrong, cello. Markus Weinhold, kontrabass. Sveinung Bjelland og Christian Sommerfelt, klaver.

Og som en bonus som ikke var forhåndsannonisert på programmet, åpnet de to fiolinistene Philippe Graffin og Laurens Weinhold konserten med det sjeldent fremførte ungdomsverket «Fire komiske Ländlere» – skrevet av kveldens hovedperson, Franz Schubert, i en alder av 19 år.

Lysende talenter

Men selv om han i modent mesterskap tåler sammenligning med hvem som helst, er jo alle Schuberts verk strengt tatt ungdomsverk – siden komponisten døde i tragisk ung alder av syfilis som 31-åring. Disse «landlige» småstykkene passer ellers ekstra godt til å fremføres i et gårdstun, en sensommerkveld på en fullsatt låve omgjort til konsertsal. For det er absolutt et anstrøk av «låvedans» i denne upretensiøse humoristiske musikken, og de to fiolinistene fikk godt fram det røffe rustikke preget.

Festivalens fokus på unge utøvere og talenter i etablererfasen vedblir å gi gevinster år etter år – noe vi fikk flere lysende eksempler på denne kvelden. Førstemann ut: Den unge bergenseren Christian Sommerfelt sekunderte den erfarne siddisen Sveinung Bjelland i den udødelige f-moll-fantasien for firhendig klaver, noe av det aller siste den unge døende Schubert skrev i sitt ufattelig produktive siste leveår.

Upåklagelig innlevd

Samspillet mellom de to pianistene var upåklagelig innlevd, på et flygel fra 1917 – noe av det nærmeste man kommer Schuberts Wien av hundre år før det igjen, annet enn på musikkhistorisk museum, med sjarmerende alderdommelig klang. Og med mer enn nok volum – om noe, så var det litt mer bløt pianissimo fra samtlige artister jeg savnet gjennom hele konserten i det lekke innbydende «fjøset» på Bru, med en intim akustikk der det aldeles ikke er behov for noe Steinway-flygel.

Jeg er ellers gammel nok til å huske en tid der det virket som om stjernepianister helst ville slippe å dele klaviatur med en medpianist, og dermed ble dette kjernerepertoaret lenge skammelig forsømt. Nå har vinden åpenbart snudd: Se

firhendig klaverspill at stakkars Schubert pådro seg sin dødelige syfilis, men etter resultatene å dømme var det nesten verdt det.

Forbløffende og gledelig gjenhør

Schubert er jo først og fremst berømt for å ha hevet selve sangen opp til den høyeste kunstsfære (og det spilte ofte over i rene instrumentalverk som kvintetten i kveld, der han gjenbrukte sangtemaene). Vi fikk servert noen av sangene, for det meste konsentrert rundt det fornøyelige fiske-temaet, noe såpass eksistensielt som om du får napp på ørreten eller ikke – og ikke av noen hvemsomhelst av en sanger. Aksel Rykkvin ble en internasjonal sensasjon som guttesopran for drøye ti år siden, og nå har altså den oppsiktsvekkende stemmen og musikaliteten hans modnet til en praktfull baryton i stjerneklasse. Det var et forbløffende og gledelig gjenhør med en allerede fullendt Lied-sanger og musiker – diksjon, tekstformidling, nydelig stemmeklang.

Fikk revet av armen i trafikkulykke

For å si det på en litt brutalt britisk-galgenhumoristisk måte: Den unge engelske cellisten Laura Armstrong bærer sitt navn med større rett enn noen gang. Hun fikk den ene armen bokstavelig talt revet av i en grusom trafikkulykke i London for noen år siden, men takket være moderne helsevesen har hun utrolig nok fått den på plass igjen, og har trent den opp slik at hun faktisk igjen er blitt den stjernecellisten hun var på vei til å bli, ikke minst gjennom egen heroisk innsats og viljestyrke. For en tapper ung kvinne!

Sammen med den flotte franske bratsjisten Violaine Despeyroux bidro hun til den vitale melankolien som stadig vekk bryter inn i mellomstemmene i den sprudlende ørretbekken av en kvintett fra den unge døde, udødelige Schuberts fjærpenn. Mens den rutinerte Graffin introduserte og ledet det hele som førstefiolinist – og den like erfarne kontrabassisten fra SSO, Markus Weinhold, kom inn med sine gemyttlige kontrabasskommentarer, akkurat slik dette sjarmerende wienerske repertoaret krever.

Publisert: 27. juli 2026 12:30